

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/69/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1323010040
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamko
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1323010040.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Šamka a sudcov Mgr. Marcely Kosovej a Mgr. Petra Lizúcha v trestnej veci proti obžalovanému K. G., stíhanom pre zločin zabitia podľa § 147 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 2T/5/2023 zo dňa 03.05.2023, na verejnom zasadnutí konanom dňa 09.08.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. por. sa z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 2T/5/2023 zo dňa 03.05.2023.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný K. G., nar. XX.XX.XXXX v Y., trvale bytom I., Y. XXXX/X, prechodne bytom: K. N. letisku XE, G.

podľa § 285 písm. c) Tr. por.

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava III č. 1Pv 290/22/1103-61 pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin zabitia podľa § 147 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, že

dňa 04.08.2022 v presne neustálenom čase od 17:00 hod. do 17:35 hod. v meste Bratislava na ulici Pri starom letisku č. 3E, v tam situovanej betónovej stavbe, po predchádzajúcom slovnom a fyzickom konflikte, spočívajúcom v opakovaných úderoch do hlavy, napadol F. L. so slovami "chod' do piče F., ty žebrák vyjebaný, skurvený" tak, že ho jedenkrát bodol kuchynským nožom o dĺžke 30 cm do oblasti pravej strany hrudníka, čím mu spôsobil bodnú ranu hrudníka s penetrujúcim poranením pohrudničnej dutiny vpravo so vznikom následného traumatického pneumothoraxu a hemotoraxu, čo viedlo v zmysle znaleckého posudku znalca MUDr. K. S., PhD., MHA, MPH u poškodeného F.W. ku vzniku následných, úrazom vyvolaných komplikácií až k jeho úmrtiu dňa 04.09.2022 v Národnom ústave tuberkulózy vo Vyšných Hágoch.

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava III (ďalej aj „súd prvého stupňa“) sp. zn. 2T/5/2023 zo dňa 03.05.2023 bol obžalovaný K. G. uznaný vinným zo spáchania zločinu zabitia podľa § 147 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe, že

dňa 04.08.2022 v presne neustálenom čase od 17:00 hod. do 17:35 hod. v meste Bratislava na ulici Pri starom letisku č. 3E, v tam situovanej betónovej stavbe, po predchádzajúcom slovnom a fyzickom

konflikte, spočívajúcom v opakovaných úderoch do hlavy, napadol F. L. so slovami "chod' do piče F., ty žebbrák vyjebaný, skurvený" tak, že ho jedenkrát bodol kuchynským nožom o dĺžke 30 cm do oblasti pravej strany hrudníka, čím mu spôsobil bodnú ranu hrudníka s penetrujúcim poranením pohrudničnej dutiny vpravo so vznikom následného traumatického pneumothoraxu a hemotoraxu, čo viedlo v zmysle znaleckého posudku znalca MUDr. K. S., PhD., MHA, MPH u poškodeného F. L. ku vzniku následných, úrazom vyvolaných komplikácií až k jeho úmrtiu dňa 04.09.2022 v Národnom ústave tuberkulózy vo Vyšných Hágoch.

Za to bol obžalovanému K. G. podľa §147 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd prvého stupňa zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. súd prvého stupňa uložil obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd prvého stupňa uložil obžalovanému trest prepadnutia vecí, a to 1ks polokošeľa značky F&F tmavomodrej farby s hnedým a bielym pruhom, 1ks tričko značky Kappa sivej farby, 1ks maskáčové tričko neznámej značky, 1ks nôž s čiernou rúčkou o veľkosti 20 cm, 1ks nôž s bielo-oranžovou rúčkou o veľkosti cca 35 cm, ktoré boli predložené spolu s obžalobou a boli evidované v knihe vecí vzatých do úschovy pod položkou Úsch. 2/23. Podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. súd prvého stupňa rozhodol, že vlastníkom prepadnutých vecí sa stal štát.

Proti tomuto rozsudku podal prostredníctvom ustanovenej obhajkyne Mgr. Ivany Majerníkovej, LL.M. odvolanie obžalovaný K. G., a to proti výroku o vine, treste a konaní, ktoré rozsudku predchádzalo a navrhol zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa a vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný uviedol, že došlo k podstatným chýbam konania, boli porušené ustanovenia, ktorými možno zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby, súd prvého stupňa vychádzal z neúplných skutkových zistení a nevysporiadal sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a je potrebné dôkazy opakovať a vykonať ďalšie dôkazy. Zároveň podľa obžalovaného boli porušené ustanovenia Tr. zák. a Tr. por. a rozsudok súdu prvého stupňa je založený na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. Uviedol, že požiadavka riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je jedným z prvkov súdnej ochrany zaručenej podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR. Bolo podľa obžalovaného povinnosťou súdu prvého stupňa vysporiadať sa s námietkami obžalovaného a túto povinnosť súd prvého stupňa porušil, keď ignoroval námietky obžalovaného k dôkazom, na ktoré súd prvého stupňa poukazoval. Obžalovaný má za to, že nedošlo k zreteľnej a jasnej odpovedi súdu prvého stupňa na vecnú argumentáciu obžalovaného obsiahnutú v záverečnej reči. Súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku súdu prvého stupňa neodpovedal na žiadny z argumentov obhajoby a nevyjadril sa prečo nevyhovel návrhom na doplnenie dokazovania. Pokiaľ ide o priznanie obžalovaného v prípravnom konaní, zo znaleckého posudku z odboru psychológia vyplýva, že obžalovaný je v pásme ľahkej mentálnej retardácie a jeho pamäťové funkcie sú narušené, schopnosť obžalovaného vnímať a reprodukovať udalosti je výrazne oslabená nadužívaním alkoholu, zníženou mentálnou úrovňou a úrovňou pamäte a je ľahko manipulovateľný s vysokou mierou sugestibility. Priznanie sa k spáchaniu trestného možno považovať za vierohodný iba vtedy, ak je možné túto vierohodnosť preukázať ďalšími vierohodnými dôkazmi. Priznanie, ktoré neskôr obvinený poprie, nezabavuje súdu prvého stupňa zistiť skutkový stav, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie. Obžalovaný ďalej uviedol, že znaleckým dokazovaním neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti a je nepochopiteľný záver súdu prvého stupňa, že obžalovaný je usvedčovaný zo spáchania skutku aj forenznými znaleckými posudkami a nazhromaždenými listinnými dôkazmi. Zo znaleckého posudku z odboru psychológia vyplynulo, že agresívne správanie obžalovaného nie je jeho dominantnou osobnostnou črtou a má sklon byť submisívny, jeho správanie je zamerané na vytváranie pocitu bezpečia. Poukázal na výpoveď svedka V.W., ktorý menil výpovede. Dňa 05.08.2022 uviedol, že S. G. mala v ruke nôž veľký asi 30 cm so žltou rúčkou a týmto nožom obžalovaného aj zasiahla. Svedok V. S. teda jednoznačne identifikoval svedkyňu S. G. ako páchatelku. Následne sa svedok V. S. stretol so svedkyňou S. G., pretože to uviedla svedkyňa S. G. na výsluchu dňa 16.09.2022, kedy na otázku obhajoby či bola s V. S. v kontakte po incidente uviedla, že áno a svedok V. S. prišiel za ňou a doniesol vodku. Je podľa obžalovaného veľmi pravdepodobné, že na tomto stretnutí sa dohodli na koho spáchanie trestného činu hodia. Na výsluchu dňa 06.10.2022 svedok V. S. uviedol, že sa so svedkyňou S. G. nestretol, vyhľadával samostatné chodníčky, aby ju obišiel a síce ju videl, ale nezastavil pri nej. Svedkyňa S. G. pritom na hlavnom pojednávaní uviedla, že sa na druhý deň stretli,

bavili sa aj o situácii, ktorá sa stala. N. V. S. je preto podľa obžalovaného nevierohodný. Svedok Bc. I. H. vo svojej výpovedi zo dňa 17.01.2023 uviedol, že príčinou útoku boli peniaze a alkohol a potvrdil, že uviedol do úradného záznamu zo dňa 04.08.2022 skutočnosť, že zdravotníci mu uviedli, že počas ošetrovania poškodeného F. L. uviedol, že ho bodla žena. Obžalovaný zároveň na hlavnom pojednávaní poukázal na zásadnú nezrovnalosť, ktorú svedkyňa S. G. uviedla a to že videla ako bodol obžalovaný poškodeného F. L. tri až štyri razy, pričom v predchádzajúcich výpovediach uvádzala jedno bodnutie. Skutočnosť, že poškodený bol bodnutý iba jeden raz, vyplýva aj zo znaleckého posudku z odboru zdravotníctva. Svedkyňa S. G. na hlavnom pojednávaní potvrdila, že v minulosti píchla nožom svojho manžela. Súd prvého stupňa sa podľa obžalovaného k nezrovnalostiam vo výpovediach svedkov vôbec nevyjadril. Obžalovaný ďalej namietol, že neboli zabezpečené a vykonané dôkazy, ktoré navrhol. Obžalovaný navrhol vypočuť príslušníkov Policajného zboru, ktorí sa nachádzali na mieste činu za účelom preukázania skutočnosti, že svedok V. S. bezprostredne po skutku uviedol, že poškodeného bodla žena menom "I.". Zároveň obžalovaný navrhol zistiť totožnosť, predvolať a vypočuť zdravotníkov, ktorí ošetrovali poškodeného. Nevykonanie týchto dôkazov považuje obžalovaný za porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom. Obžalovaný uviedol, že ak po vykonaní a zhodnotení všetkých dôkazov týkajúcich sa niektovej z okolností zostanú dôvodné pochybnosti, nemožno túto okolnosť vyhodnotiť v jeho neprospech. Ak je možné v konkrétnej veci dospieť k niekoľkým čo do pravdepodobnosti rovnocenným skutkovým modalitám, bolo povinnosťou súdu prikloniť sa k eventualite pre obžalovaného najpriaznivejšej. Je zrejmé, že ako pravdepodobnejšia sa javí eventualita, že páchatelkou zločinu je svedkyňa S. G., ktorú bezprostredne po skutku prítomné osoby označili za páchatelku a ktorá výslovne upozornila, že na noži budú jej odtlačky prstov.

K odvolaniu obžalovaného sa prokurátor do času konania verejného zasadnutia nevyjadril.

Odvolací súd po predložení veci nezistil také vady napadnutého rozsudku alebo predchádzajúceho konania, ktoré by boli dôvodom pre jeho zrušenie na neverejnom zasadnutí, a preto nariadil vo veci verejné zasadnutie. Verejné zasadnutie vykonal za prítomnosti obžalovaného K. G., ustanovenej obhajkyne S.. F. S., LL.M. a prokurátora, v neprítomnosti opatrovníka poškodeného.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu ustanovená obhajkyňa obžalovaného uviedla, že sa pridrižiava dôvodov odvolania a navrhla zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa a vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju znovu pojednal a rozhodol.

Prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Obžalovaný nechcel nič uviesť.

Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní zákonným spôsobom vyhodnotil v rozpore s § 2 ods. 12 Tr. por., keď bez náležitých dôvodov rozhodol bez toho, aby z vykonaného dokazovania vylúčil všetky rozumné pochybnosti o tom, že sa skutok stal, a že je trestným činom, ktorý spáchal obžalovaný K. G..

Súd prvého stupňa vyhodnotil vykonané dokazovanie veľmi všeobecne, navyše jeho závery nezodpovedajú obsahu vykonaných dôkazov. Spôsob, akým sa súd prvého stupňa vysporiadal s obhajobou obžalovaného namietanou aj v podanom odvolaní, celkom absentuje a je nevyhnutné prisvedčiť obžalovanému o dôvodnosti jeho námietok.

Súd prvého stupňa totiž uznanie viny obžalovaného zo spáchania zločinu zabitia podľa § 147 ods. 1 Tr. zák. vyvodzoval z priznania obžalovaného a výpovedami svedkov V. S. a svedkyne S. G., ktorí podľa súdu prvého stupňa vypovedali zhodne od začatia trestného stíhania a vinu obžalovaného súd prvého stupňa v konečnom dôsledku vyvodil aj forenznými znaleckými posudkami a listinnými dôkazmi, ktoré pri svojich hodnotiacich úvahách vôbec nešpecifikoval.

V tejto súvislosti je nevyhnutné poukázať na ustanovenie § 168 ods. 1 druhá veta Tr. por., podľa ktorého z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhoviel návrhom na vykonanie

ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Obžalovanému nebola vzhľadom na vyššie uvedené závery súdu prvého stupňa ohľadne viny v zásadnej miere poskytnutá odpoveď na námietky produkované v priebehu konania pred súdom prvého stupňa, následne premietnuté do odvolacích námietok, pričom odvolací súd konštatuje nasledovné:

Pokiaľ obžalovaný pri svojom prvom výsluchu v prípravnom konaní dňa 28.09.2022 priznal spáchanie trestného činu a primárne na tomto základe súd prvého stupňa vyvodzoval vinu obžalovaného (prečítaním výpovede obžalovaného z prípravného konania), následne v konaní pred súdom prvého stupňa vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a ďalej odmietol vypovedať.

S poukazom na zásadu voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 12 Tr. por. nemožno priznať žiadnemu dôkazu výsostný význam, najmä ak je tento dôkaz následne negovaný pôvodcom výpovede, t.j. obžalovaným. Obžalovaný totiž pôvodné priznanie v prípravnom konaní v konaní pred súdom poprel a v tejto súvislosti nemožno priznanie obžalovaného podceňovať, ale ani preceňovať (primerane R 60/1972).

Obsah priznania obvineného možno považovať za vierohodný iba vtedy, ak je možné túto vierohodnosť preukázať ďalšími vierohodnými dôkazmi (R 38/1968). Uvedené platí o to viac, ak existujú legitímne pochybnosti, či prejav vôle obžalovaného, ktorý priznal spáchanie trestného činu, nemôže byť oprávnene spochybnený. Takéto závery pritom možno vyvodiť aj v prípade obžalovaného K. G., u ktorého znalkyňa S.. I. N., z odboru psychológia konštatovala pamäťové schopnosti obžalovaného na úrovni ľahkej mentálnej retardácie a vybavovanie spomienok vykazovalo oslabené a narušené funkcie.

Priznaniu obžalovaného musí teda zodpovedať aj celková dôkazná situácia, pričom takýto záver bez rozumných pochybností nemožno v prípade obžalovaného konštatovať. K priznaniu obžalovaného dňa 06.08.2022 je potrebné poukázať na obsah jeho výpovede zo dňa 28.09.2022, v rámci ktorej okrem toho, že ustanovená obhajkyňa konštatovala, že obžalovaný jej uvádzal odlišný priebeh skutku, sa k skutku s odstupom nevedel vyjadriť.

Súd prvého stupňa zároveň nevenoval pozornosť rozporom vo výpovediach svedkov, hoci v odôvodnení rozsudku nesprávne konštatoval, že svedkovia v podstatných okolnostiach vypovedajú totožne, pričom neprihliadol na námietky obhajoby, ktoré atakovali vierohodnosť výpovedí svedkov S. G. a V. S.. V tejto súvislosti práve výpovede týchto dvoch svedkov boli určujúce, pretože nebolo sporným, že skutok sa odohral výlučne v prítomnosti štyroch fyzických osôb, teda okrem uvedených dvoch svedkov aj v prítomnosti poškodeného F. L., zomrelého dňa 04.09.2022 a obžalovaného K. G., ktorý na hlavnom pojednávaní využil právo nevypovedať.

Súd prvého stupňa teda nevenoval náležitú pozornosť výpovedi S. G. a výpovedi svedka V. S. a hodnotil ich vierohodnosť len všeobecne bez toho, aby sa zaoberal rozhodnými skutkovými okolnosťami, ktoré boli ich vlastnými výpoveďami interpretované rozdielne a trpeli základnými deformitami.

Odvolací súd vzhľadom na takto zistené skutočnosti, z ktorých vyplýva, že v konaní nevznikla relevantná pochybnosť ohľadom toho, že mechanizmus vzniku zranení poškodeného F. L. bol spôsobený priamym bodným poranením hrudníka s penetrujúcim poranením pohrudničnej dutiny vpravo so vznikom následného penumothoraxu a hematoraxu, ktoré malo zásadný vplyv na smrť poškodeného a spustilo u poškodeného viaceré procesy kompenzácie a kompenzačných mechanizmov, ktoré u poškodeného viedli ku krvácaniu, k zástave srdca, k resuscitácii až následne ku vzniku tzv. diseminovanej intravaskulárnej koagulopatie s vykrvácaním a smrťou (znalecký posudok S.. K. S., PhD., MHA, MPH, znalca z odvetvia chirurgia a traumatológia), možno odvodiť, že sa skutok ako taký v podstatných okolnostiach stal.

Odvolací súd prisvedčuje obhajobe a to na základe skutočne rozsiahlym spôsobom namietaných a otázky vzbudzujúcich okolností v odvolaní obžalovaného K. G., že súd prvého stupňa sa vysporiadal s podstatou obhajobnej argumentácie uplatnenej v konaní pred súdom prvého stupňa len naozaj stručným a priam kusým spôsobom, a na obhajobou zdôrazňované nezrovnalosti vo vykonaných dôkazoch ako už bolo vyššie uvedené nereagoval vôbec.

Vo vzťahu k výpovediam zostávajúcich oboch svedkov možno identifikovať v zásade identický pôvod vyššie uvádzaných nedostatkov v skutkových zisteniach. Týmto sú predovšetkým (no nielen) skutočnosťami plynúce z obsahu jednotlivých svedeckých výpovedí svedkyne S. G. a V. S..

Pre úplnosť možno v rámci procesu hodnotenia dôkazov vyhodnotiť výpoveď poškodeného F. L. z prípravného konania ako výpoveď, ktorá neprináša zásadné ozrejenie skutkového stavu a v podstate potvrdzuje len to, čo bolo zistené inými, už vo veci vykonanými výpoveďami svedkov, ktorí zhodne potvrdzovali požívanie alkoholu a varenie gulášu a prítomnosť dvoch nožov, na ktorých podľa znaleckého dokazovania neboli zviditeľnené žiadne daktyloskopické stopy. Pokiaľ ide o pamäťovú stopu poškodeného k osobe, ktorá mu mala spôsobiť bodnú ranu, táto bola u poškodeného v plnom rozsahu vymiznutá, avšak vylúčil vzájomnú hádku s obžalovaným K. G.. V kontexte ním spochybnenej hádky s obžalovaným zostalo posúdiť dôveryhodnosť a konzistentnosť výpovedí svedkov V. S. a S. G., ktorí naopak existenciu hádky potvrdzovali.

Výrazné, a to základné rozpory existujú primárne už v protichodných tvrdeniach svedka V. S., ktorý najskôr uvádzal, že poškodeného F. L. pichla nožom S. G. prezývaná "I." a až následne pri svojej ďalšej výpovedi uviedol, že poškodeného pichol obžalovaný K. G. s odôvodnením, že keď pichla S. G. svedka V. S., mal za to, že pichla aj obžalovaného.

Bodná rana nožom zo strany obžalovaného je pritom podľa názoru odvolacieho súdu zásadnou skutočnosťou, ktorá by dokreslovala autenticitu skutkového deja tak, ako je tento opísaný v skutkovej vete rozsudku, pričom tento zásadný rozpor vo výpovediach svedka V. S., napriek tomu, že bol rozpor na hlavnom pojednávaní odstraňovaný, zostal súdom prvého stupňa pri hodnotení výpovede V. S. nepovšimnutý a za žiadnych okolností nemožno dospieť v zhode so záverom súdu prvého stupňa, že jeho výpoveď bola v podstatných okolnostiach totožná. Takýto výrazný rozpor v prezentovaných okolnostiach o osobe útočníka prispel aj k miere vierohodnosti svedka.

Ak by predsa po tom ako bol pichnutý S. G. sám svedok V. S., vypovedal o tom, že poškodeného bodla nožom opäť tá istá osoba, avšak následne s odstupom času dvoch mesiacov konštatoval, že išlo o obžalovaného, neexistoval podľa odvolacieho súdu logický dôvod a podklad pre zmenu v osobe útočníka.

Ak by u svedka V. S. existovala nejaká motivácia vypovedať v neprospech obžalovaného, hoci najskôr jednoznačne ako páchatelku označoval svedkyňu S. G., niet pochybností o tom, že aspoň náznak tejto motivácie by z čisto ľudského, ale najmä logického hľadiska bol prejavovaný výpoveďou ďalšieho svedka, t.j. S. G..

Práve v tomto smere existujú pritom výrazné pochybnosti o kontakte svedka V. S. a svedkyne S. G. v medziobdobí ako svedok V. S. označil ako páchatel'a S. G. a následne obžalovaného K. G.. Nevierohodná vo svojich základoch je pritom aj výpoveď svedkyne S. G., ktorá na hlavnom pojednávaní k počtu bodných rán uviedla, že išlo dve až tri bodné rany. Jej výpoveď je v tomto smere pritom v príkrom rozpore nielen s jej vlastnou výpoveďou z prípravného konania o počte jednej bodnej rany, ale predovšetkým so závermi znaleckého posudku č. 914927-02/22 vypracovaným MUDr. K. S., PhD., MHA, MPH., znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia, ktorý konštatoval jednu bodnú ranu hrudníka.

Z vykonaného dokazovania nebolo bez dôvodných pochybností preukázané, že osobou, ktorá spôsobila poškodenému bodné poranenie, bol práve obžalovaný. V tomto ohľade odvolací súd uvádza, že zo žiadneho vykonaného dôkazu v súdnom konaní nebolo možné rozumne vyvodiť, že by to bol obžalovaný. V tomto ohľade je nedostatočné, že osobu obžalovaného ako osobu, ktorá zasiahla do fyzickej integrity poškodeného, ako jediná tak v prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom totožne označovala S. G.. Obžalovanému nie je možné automaticky pričítať, že vykonal zásah do fyzickej integrity poškodeného výlučne s poukazom na výpoveď svedkyne S. G.. Jej výpoveď pritom oslabuje jej vlastné konanie v danom čase a mieste, práve ktorá bodla nožom svedka V. S., k čomu sa napokon priznala.

Už takéto konanie svedkyne S. G. k inej osobe pritom legitimizuje odôvodnené pochybnosti, či uvedené konanie vo vzťahu k poškodenému nemohla uskutočniť iná osoba. Zvýraznením toho, že zostalo

sporným a najmä pochybným, či to bol obžalovaný, ktorý mal bodnúť poškodeného, je záver o vzájomnom stretnutí svedkov S. G. a V. S., ktoré sa malo realizovať v časovom slede po tom ako svedok V. S. označil za páchatelku S. G. dňa 05.08.2022 a predtým ako následne zmenil výpoveď a dňa 06.10.2022 označil za páchatel'a obžalovaného K. G.. Diskrepancia v ich výpovediach bola pritom založená už na tom základe, či sa vôbec stretli. N. V. S. akékoľvek stretnutie popieral a dokonca uvádzal, že sa kontaktu so svedkyňou vyhýbal a naopak svedkyňa S. G. stretnutie po prepustení zo zadržania dňa 06.08.2022 potvrdzovala a uviedla, že o skutku, ktorý je predmetom obžaloby, následne komunikovali.

Súd prvého stupňa teda v rozpore s § 2 ods. 12 Tr. por. hodnotil výpovede svedkov napriek tomu, že svoje výpovede ohľadne najpodstatnejších skutočností viackrát menili a v prípade svedka V. S. možno konštatovať aj prispôsobenie sa predneseným dôkazom, najmä pokiaľ ide o označenie za páchatel'a K. G. svedkyňou S. G.; a to najmä v kontexte ostatných dôkazov. Išlo najmä o hodnotenie dôkazov o skutočnostiach, kde obidvaja boli a či sa stretli v období odo dňa 06.08.2022 do dňa 06.10.2022, teda v rozhodnom čase výrazného obratu vo výpovedi svedka V. S. o osobe útočníka.

Pri svedkyňi S. G. ponechal súd prvého stupňa úplne bez povšimnutia viacero významných okolností, nehodnotil jej výpoveď ako celok, ale uvažoval izolovane, ignorujúc predovšetkým personálnu previazanosť so svedkom V. S. a uspokojil sa v podstate len s vlastným priznaním obvineného na začiatku prípravného konania.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd konštatuje, že na uznanie viny obžalovaného zo spáchania určitého skutku teda sa podľa zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie ohľadom viny o jednoznačne zistené a bezpečne preukázane fakty, a nie iba o pravdepodobnosť. Tam, kde nie je možné bezpečne určiť, ktorý z možných variantov skutku zodpovedá skutočnosti, musí súd zvoliť tú, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia, resp. ak existujú rozpory alebo nedostatočné dôkazy na rozhodnutie o uznaní viny, musí tieto súd vyhodnotiť v prospech obžalovaného v zmysle zásady in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného). Vyššie uvedené a podrobne konkretizované výrazné rozpory vo výpovediach svedkov S. G. a V. S. v korelácii s výpoveďou poškodeného, ktorý po skutku uviedol, že žiadna hádka medzi ním a obžalovaným neprebehla v súvislosti na to, že práve S. G. v rozhodnom čase bodla inú osobu (čo nebolo sporné) a sama potvrdila, že máva výpadky pamäte pod vplyvom alkoholu (pričom užívanie alkoholu v danom čase nebolo rovnako sporné), majú výrazný vplyv k označeniu osoby páchatel'a a pri neexistencii akéhokoľvek ďalšieho dôkazu, ktorý by potvrdzoval konanie obžalovaného podľa obžaloby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a sám rozhodol rozsudkom vo veci, keďže nové rozhodnutie bolo možné urobiť na podklade skutkového stavu zisteného v konaní pred súdom prvého stupňa a dospel na základe vyššie uvedených skutočností k záveru, že nebolo bez dôvodných pochybností preukázané, že žalovaný skutok spáchal obžalovaný a obžalovaného oslobodil spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Tr. por. Záverom je potrebné pripomenúť, že nedokázaná vina má rovnaký dôsledok ako dokázaná nevina, a teda obžalovaný nie je povinný svoju nevinu dokazovať. V trestnom práve uplatňovaná zásada prezumpcie neviny znamená, že ak zostanú dôvodné pochybnosti o skutkovej otázke, ktoré nemožno odstrániť vykonaním ďalších dôkazov, treba rozhodnúť v prospech obžalovaného. Okrem toho je potrebné zdôrazniť, že obžalovanému musí byť vina preukázaná, obžalovaný K. G. pritom nebol povinný dokazovať žiadnu skutočnosť, a to ani skutočnosť svedčiacu v jeho prospech.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.